An. et vol. XXX 30 Novembris 1938 (Ser. II, vol. V) - Num. 13

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: Litterae Decretales, p. 357.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* Provisio Ecclesiarum, p. 381 - *S. C. pro Ecclesia Orientali:* Provisio Ecclesiarum, p. 381 - *S. C. Rituum:* Decretum reassumptionis causae canonizationis B. Antonii Claret, P. C., p. 382.

Acta Tribunalium: *S. R. Rota:* Citatio edictalis, p. 384.

Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Riti: Congregazioni varie - Segreteria di Stato: Nomine e Onorificenze - Necrologio, pp. 385-388.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXVIII

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

«*Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXX, n. 13 - 30 Novembris 1938)

ACTA PII PP. XI

LITTERAE DECRETALES

PAG.

I. *Ex aperto Christi latere.* - Beatus Andreas Bobola martyr, Societatis Iesu sacerdos, ad caelitum Sanctorum honores evehitur. - *17 Aprilis 1938* 357

II. *Sanctorum Mater Ecclesia.* - Beato Ioanni Leonardi, Clericorum Regularium Matris Dei Congregationis Fundatori, Sanctorum honores decernuntur. - *17 Aprilis 1938* 369

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

Provisio Ecclesiarum 381

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

Provisio Ecclesiarum 381

SACRA CONGREGATIO RITUUM

PAG.

Vicen. - Canonizationis B. Antonii Mariae Claret, Confessoris Pontificis, Congregationis Missionariorum Filiorum Immaculati Cordis B. Mariae V. fundatoris. - *6 Iulii 1938* 382

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis: Romana. - Nullitatis matrimonii (Diana-Orlando). - *12 Novembris 1938* 384

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione dei Riti: *Preparatoria* e *generale* 385

II. Segreteria di Stato: *Nomine* e *Onorificenze* 385

SCULTURE DEL MAGAZZINO DEL MUSEO VATICANO del dott. GUIDO KASCHNITZ-WEINBERG, con prefazione di Bartolomeo Nogara, Direttore generale. Un volume di testo e uno di tavole. 1936-1937, cm. 36×25. Pagg. XXI-320. Tav. 116 L. 375 —

GLI AFFRESCHI DI MICHELANGELO E DI E. SABBATINI E F. ZUCCARI nella Cappella Paolina in Vaticano, con introduzione di FRITZ BAUMGART e BIAGIO BIAGETTI. 1934, pp. 100, 59 tav. 36×26 cm. Con rilegatura tipo «Altemps». L. 250 —

I QUADRI BIZANTINI DELLA PINACOTECA VATICANA provenienti dalla Biblioteca Vaticana, con introduzione del prof. dott. ANTONIO MUÑOZ. Roma, 1928, pp. 17, 43 tav. 53×38 cm. Con rilegatura di tipo «Altemps». L. 350 —

I QUADRI PRIMITIVI DELLA PINACOTECA VATICANA provenienti dalla Biblioteca Vaticana e dal Museo Cristiano, descritti ed illustrati dal prof. dott. PIETRO D'ACHIARDI. Roma, 1929, pp. VI-31, 154 tav. 53×38,5 cm. Con rilegatura tipo «Altemps». L. 1000 —
In fogli piegati L. 900 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„
(*Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722*)

An. et vol. XXX 30 Novembris 1938 (Ser. II, v. V) - Num. 13

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

LITTERAE DECRETALES

I

BEATUS ANDREAS BOBOLA MARTYR, SOCIETATIS IESU SACERDOS, AD CAELITUM SANCTORUM HONORES EVEHITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ex aperto Christi latere Catholica Ecclesia in Cruce exorta Eiusque Sanguine dealbata, atque iam inde ab incunabulis et usque adhuc innumerabilium generoso Martyrum sanguine corroborata, praegrandi hac die gaudio exultat, eo quia alium conspicit filium suum Sanctorum Caelitum corona redimiri, gloriosum Martyrem dicimus S. Andream Bobola, nobilis Polonae nationis civem et inclitae Societatis Iesu sacerdotem. Quod quidem Nobis non sine providentissimo Dei consilio hacce nostra aetate peragere datum est; nam, cum hodie vulgo homines, caritate posthabita, *quae sua sunt quaerant*, suaque commoda utilitatesque unice spectantes, de proximorum salute nihil pensi habeant, perutile animarum saluti visum est fortissimum Christi pugilem in exemplum proferre, qui, *venator animarum* iure meritoque appellatus, actuosum divini Regni dilatandi studium nos edocet; ac Martyr invictus enervatos nostrorum temporum homines ad fortitudinem compellat et ad quoslibet Dei Ecclesiaeque causa tolerandos labores, secundum illud *magna facere ac perpeti christianum est.*

Anno Domini ille millesimo quingentesimo nonagesimo primo in *Parva,* quam vocant, *Polonia,* in Palatinatu Sandomiriensi ortum habuit ex parentibus nobilitate generis praeclaris. Grandiusculus factus, optimo

ingenio praeditus, egregiam sui spem excitavit et ad scholas Societatis Iesu collegii, quod patrui sui Andreae munificentia conditum fuerat, missus, morum innocentia ac singulari pietate enituit. Saeculi vanitates spernens et verbi Dei apostolus fieri ardenter exoptans, Societati Iesu nomen dare statuit, atque annum agens undevicesimum Vilnae in eiusdem Societatis novitiatum ingressus est, ibique, duce Laurentio Bartilio, tyronum magistro, sanctioris vitae fundamenta posuit, ac, biennio expleto, vota nuncupavit die prima et trigesima Iulii mensis, anno millesimo sexcentesimo tertiodecimo, quo eodem anno minoribus ordinibus in cathedrali ecclesia Vilnensi initiatus est. Per triennium deinde philosophicis studiis vacavit, quibus absolutis, anno millesimo sexcentesimo decimo sexto adulescentulos in litteris puerosque in christianae fidei rudimentis instituendi munus, uti Societatis Iesu sodalibus mos est, suscepit; quod illi viam stravit ad maiora obeunda munera, unde et aliis aeterna salus et ipsi palma honestissima obventura erant.

In Brunsbergensi collegio, in Varmia, primum, in quo tercenti fere alumni studiis incumbebant, deinde in Collegio *Połtusk* urbis magistri officium exercuit, in quo mirum exhibuit exemplum zeli, prudentiae animique mansuetudinis. Rursus Vilnam vocatus, theologicis disciplinis sedulam operam dedit. Anno autem millesimo sexcentesimo vigesimo primo sacros suscepit ordines subdiaconatus et diaconatus, ac tandem, die duodecima Martii insequentis anni ad presbyteratum evectus est, qua die Romae Ignatius et Franciscus Xaverius in Sanctorum album referebantur. Sacerdotio auctus, ex ea dignitate novam maioremque sumpsit vim ad animas Christo lucrifaciendas ac potissimum ad strenue contra haereticos pugnandum. Theologicis vero studiis expletis, sacerdotali ministerio se totum dedit, quod Vilnae primum, deinde in *Bobrujsk* urbe miro exercuit zelo, quem nec labores prope innumeri, nec temporum adversitas, nec hostium minae, nec denique morbus pestilens, qui ter continenter annos per ea loca grassatus est, imminuere potuerunt. Omnes in christiana perfectione obfirmare atque turbatis animis, superstitione detentis, lucem et solatium afferre nitebatur. Sive in urbe, sive in agris christianam doctrinam diligenter edocebat, atque, pauperum domos et squalentia tuguria frequentans, civium animos ad se allicere studebat, ut cum illis de catholicae Fidei dogmatibus familiariter loqui posset. Neque carcere detentos vel aegrotos neglegebat, quibus nunquam auxilii sui defuit levamen. Andreae vero in proximum caritas tum praecipue enituit, cum in Polonia anno millesimo sexcentesimo vicesimo quinto et iterum quatuor post annos exitiosa pestis orta est. *Omnibus omnia factus* una cum aliquot sodalibus heroicae caritatis praeclara, hi-

lari semper animo, praebens exempla, morbi contagionis periculum spernens, aegrotorum corporum sed magis animarum saluti consuluit. Diebus festis, in concionibus sacris divini verbi praeconem tam efficaciter agebat tantoque fervore, ut ad illas auscultandas ingens civium numerus ac ipsi aulae regiae proceres accurrerent. Qua de causa ab omnibus verus Apostolus et *animarum venator* vulgari nomine appellabatur. Anno demum millesimo sexcentesimo trigesimo, die secunda Iunii mensis, sollemnem professionem religiosam emisit.

Andreae zelo pro Dei gloria propaganda consociata est magna dolores et aerumnas perpetiendi cupiditas. Hinc asperrimi cruciatus, quibus corpus afflictabat, hinc ieiunia plurium dierum antequam ad missiones peragendas se conferret.

Tantum religionis et caritatis ardor, ex quo maximi, Deo adiuvante, percipiebantur fructus, schismaticorum quibus invisa prorsus in sacro ministerio Andreae alacritas erat, magnum in eum odium concitavit, et illi, ira perciti, eum morti tradere statuerunt. Tristis et plena aerumnarum calamitas eas regiones tunc temporis divexabat: infelicem namque Poloniam, quae hostium armis undequaque pressa erat, Cosaci, non modo a vera religione sed etiam ab animi humanitate omnino remoti, invaserant, et, schismaticis instigantibus, suae ferociae impetum ad convellandam catholicam fidem converterant: dirutae ecclesiae, disiecta monasteria, trucidati passim sacerdotes ac fideles, sacra omnia dispersa. Andreas, qui tunc in Lituania sacris missionibus incumbebat, non quidem timorem, sed e contra laetitiam singularem ex iis concepit animo, quippe sibi oblatam videbat occasionem proprio sanguine catholicae fidei testimonium dandi.

Nec diu certamen quod optabat moratum est. Cosaci namque die sexta decima Maii mensis, anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo non longe a pago *Peredil,* prope Janoviam Andream comprehenderunt, qui fustibus percussus, alapsis caesus, fune tractus ab equite praeeunte laborioso et cruento itinere, Janoviam ductus est extremo supplicio dandus. In quo certamine Martyr polonus nobilissimos aequavit, quos celebrat Ecclesia, triumphos. Interrogatus an latinus sacerdos esset, Andreas « Sacerdos, inquit, catholicus sum, natus in catholica fide, in hac ipsa fide mori volo; fides mea verax; ad salutem ducit; vos potius poeniteat; poenitentiae indulgete, secus vestris in erroribus salutem assequi minime poteritis; fidem meam amplectentes, Deum verum cognoscetis, animasque vestras salvabitis ». Quibus verbis ferociores facti, scelesti homines in Christi pugilem non unam vel alteram poenam adhibent, sed pene innumeras atque acerbissimas: flagris antea caedunt et

asperam capiti eius coronam imponunt; falcato ense vulnerant; pellem ei diripiunt occipiti; pectoris, dorsi aliarumque corporis partium plagas ardentibus lampadibus torrent, eique pugili invicto, fidei professionem iteranti, labia et nares recidunt, linguam radicitus divellunt atque effodiunt oculum; ac tandem, dum Andreas in vitae confinio versatur, carnificum quidam duobus gladii ictibus tam acerbo martyrio finem imponit. Beati Martyris corpus, in sterquilinium per summam iniuriam a persecutoribus proiectum, sed mox sub nocte, Deo Servum suum glorificante, mira luce splendescens, ab universo populo ingemiscente, effusis precibus, cum veneratione sublatum, a Parocho Ioanne Zalewski diligenter asservatum est ac postea a duobus Societatis Iesu sodalibus rite compositum.

Atrocissima Andreae mors et martyrii causa non in Polonia solum sed et alibi vulgata, famam de illo excitavit; quae tamen ob temporum rerumque iniuriam per quinquaginta fere annos sopivit, ipso quoque eius sepulcro obliterato. Sed anno millesimo septingentesimo secundo, Andrea ipso revelante, sacrum eius corpus incorruptum et quovis foetore carens, uti nuper humatum, repertum est cum omnibus atrocissimi quod super narravimus martyrii stigmatibus. Quae quidem simul ac vulgata fuerunt, maximus ad sepulcrum coepit esse hominum concursus atque innumerae Dei gratiae atque miracula etiam, Beati illius Martyris intercessione, a Deo patrata dicebantur. Quamobrem magnum efferbuit desiderium tantum virum in Sanctorum numerum adscribendi. De eius igitur Martyrii declaratione nec non de eiusdem Beatificatione et Canonizatione Causa apud Sacram Rituum Congregationem introducenda agi coeptum est. Quatuor idcirco processus auctoritate ordinaria adornati fuere. Quibus rite recognitis, fel. rec. Benedictus Papa Tertiusdecimus, Praedecessor Noster, die vigesima secunda Decembris, anno millesimo septingentesimo vigesimo octavo introductionis Causae commissionem signavit. Expletis postea tam in episcopali curia Luceoriensi, quam in curia Vilnensi ceteris inquisitionibus iure praescriptis, fel. rec. Benedictus Papa Quartusdecimus, et ipse Praedecessor Noster, anno millesimo septingentesimo quinquagesimo quinto, die nona Februarii mensis, decretum edidit, quo declaravit martyrium et causam martyrii venerabilis Andreae Bobola ita probari, ut procedi posset ad ulteriora, ad discussionem nempe et approbationem quatuor miraculorum. Interca venerabilis Christi Martyris corpus, quod, post exactos Societatis Iesu Patres e Polonia, Uniatis primum, clero schismatico dein tuendum commissum e Pinscensi oppido anno millesimo octingentesimo octavo Polociam translatum est, in Societatis collegii Ecclesiae crypta satis decoro donatum est sepulcro, quod

quidem novis gratiis miraculisque gloriosum fulgere coepit. Causa tamen usque ad annum saeculi illius vicesimum secundum graves ob causas siluit.

Anno demum millesimo octingentesimo trigesimo quinto fel. rec. Gregorius Papa Sextusdecimus, die vigesima quinta Ianuarii solemniter edixit constare de uno miraculo, *de incorruptione,* scilicet, *corporis Venerabilis Servi Dei.* Anno autem millesimo octingentesimo quinquagesimo tertio fel. rec. Pius Papa Nonus, die quinta mensis Maii, festo Ascensionis D. N. Iesu Christi, in Basilicae Lateranensis Secretario, ad quam adiverat ut iuxta veterem Summorum Pontificum consuetudinem, cum Sacro Cardinalium Senatu Missae Pontificali adsisteret, sollemniter decrevit: *Constare de tribus aliis miraculis a Deo patratis, venerabili Andrea Bobola intercessore adhibito, nimirum primo: instantaneae ac perfectae sanationis filii Ioannis Chmielnicki a cachexia scorbutica, a qua universum corpus sordidis verminosisque scatebat ulceribus, quaeque plicam rachitidinemque produxerat; secundo: instantaneae perfectaeque sanationis Mariannae Florkowska a cruenta dysenteria; tertio: instantaneae perfectaeque sanationis Catharinae Brzozowska a fluxu dysenterico cum tabe.* Die autem vicesima quarta insequentis mensis Iunii decretum evulgatum fuit, quo statutum est: « *Tuto procedi posse ad sollemnem Venerabilis Servi Dei Beatificationem* »; de qua re die quinta mensis Iulii Litterae Apostolicae *Quae duo,* in forma Brevis datae fuerunt. Tandem die trigesima mensis Octobris eiusdem anni Beatificationis sollemnia in Vaticana Basilica splendido apparatu ornata ac magna populi frequentia celebrata sunt.

Post haec Beatificationis sollemnia per septuaginta fere annos ob temporum iniuriam denuo Causa siluit, quamquam ad perillustris Beati huius Martyris sepulcrum non mediocris erat fidelium concursus ac plurimae sanationes et miracula quoque non pauca eius intercessione dicebantur a Deo patrata. Quos inter Dei favores is merito adnumerandus est, quod, cum anno millesimo nongentesimo undevicesimo bolsceviki qui dicuntur Polociam occupassent et eorum aliqui Beati Andreae corpus profanare tentassent, tanto huic sacrilego facinori b. m. Ioannes Baptista Cieplak, dioecesis Mohiloviensis, in cuius dicione Polocia urbs extat, tum Episcopus Suffraganeus, adiuvantibus quoque aliquot ex ipsis bolscevikis, strenue se opponens, sepulcrum integrum tunc quidem servare valuit.

Mira quoque sane putatur Beati exuviarum ab impia destructione conservatio, earumque insperata a bolscevikis illis redemptio, a Nobis feliciter, Deo favente, obtenta. Quum etenim Beati Andreae corpus Po-

locia, ubi maiore in dies fidelium veneratione colebatur, in *Vitebsk* oppidum primum, deinde Moscuam communistarum iussu delatum esset et in quodam privato musei loco repositum, Nos sacras Beati reliquias recuperare potuimus, et illae, maximis difficultatibus, in itinere potissimum, feliciter superatis, in Urbem, in Palatium Apostolicum Vaticanum die secunda Novembris anno millesimo nongentesimo vicesimo tertio, translatae sunt et, Maio mense insequentis anni in Farnesiano Ss. Nominis Iesu templo publicae christifidelium venerationi propositae, usque dum, uti Nostris et Polonum praecipue in votis est, Poloniam, cuius peculiarem patronum Andreas se ipse protulit, referri poterunt.

Interea magis in dies invalescebat erga novensilem Beatum fidelium pietas ac fervor; cumque nova alia, eius interventu implorato, a Deo dicerentur patrata prodigia, plurimae enixaeque, S. R. E. Cardinalibus et Episcopis non paucis, atque primi ordinis viris praeeuntibus, preces porrectae sunt tum s. m. Benedicto Papae Quintodecimo, Decessori Nostro, tum Nobis ipsis, ut Causa resumeretur ad Beati Andreae Canonizationem obtinendam. Nos vero, lubenti animo huiusmodi preces excipientes, die vicesima tertia Iulii mensis, anno millesimo nongentesimo vicesimo quarto reassumptionis Causae commissionem propria manu signavimus. Bina itaque proposita sunt miracula, super quibus apostolici instructi processus, quorum iuridica forma post institutam de his disceptationem valida recognita est.

Prior mira sanatio in urbe Krynica in Archidiocesi Cracoviensi die tertia Septembris mensis anno millesimo nongentesimo vigesimo secundo evenit.

Idae Henricae Turnau viduae Kopecka, annos natae quadraginta sex, ob osteomalaciae morbum roentgenianorum radiorum curatio fuit adhibita. Exinde graves ustiones in abdomine est passa. Altera ex his in quindecim et duodecim centimetra protendebatur, altera vero aliquantulo minus. Hae ustiones foetida saniemque manantia ulcera genuerunt, quae insanabilia, nisi quoque mortifera, a medicis sunt habita. Particula de B. Andreae Bobola reliquiis corpori apposita, eoque invocato, Ida statim ita convaluit, ut sine impedimento et infirmae sorori curas adhibere et Ecclesiam adire valuerit. Inspecto speculi ope abdomine nullum amplius ulcus vidit, manibus autem sensit ulcerum loca pelle contecta; id quod et medicus a curatione ita fuisse de visu comprobavit. Idem medicus, atque periti a S. Rituum Congregatione deputati, sanationem hanc naturae vires excedere edixerunt.

Altera sanatio in alma hac Urbe die trigesima Decembris anno millesimo nongentesimo trigesimo tertio contigit.

Soror Aloisia Dobrzyńska, e Congregatione Servarum Mariae V. Immaculatae, acuta pancreatite, aliis morbosis stipata symptomatibus, laborabat, a qua non aliter, nisi forte per chirurgicum ferrum, sanari potuisset, uti medicus a curatione pluresque a SS. Rituum Congregatione delecti periti, collegialiter quoque coacti, pluribus etiam perspectis radiographiis. edocent. Ferventes a consororibus aliisque ad B. Andreae patrocinium implorandum effusae sunt preces. Die vigesima nona Decembris morbus in sua gravitate saeviebat; die insequenti de sua malignitate adeo remiserat, ut periti omnes sanationem iam tunc evenisse consenserint.

De utraque hac prodigiosa sanatione districtio iudicio ad iuris tramitem disceptatum est, ac tandem die quinta et vicesima mensis Aprilis, praeterito anno, ad Nos advocatis dilectis Filiis Nostris Cardinalibus Camillo Laurenti, SS. Ritum Congregationis Praefecto, et Petro Segura y Saenz, nec non dilectis Filiis Alfonso Carinci, eiusdem Congregationis a Secretis, ac Salvatore Natucci, S. Fidei Promotore Generali, sollemniter ediximus: « *Constare de duobus miraculis, Beato Andrea Bobola intercedente a Deo patratis, scilicet, de instantanea perfectaque sanatione tum Idae Kopecka a gravi ustione radiorum X, cum Sororis Aloisiae Dobrzynska ab acuta pancreatite.*

Ad nobilem autem huius Causae exitum unum deerat excutiendum dubium, an, videlicet, stante duorum miraculorum approbatione, *tuto* procedi posset ad sollemnem B. Andreae Canonizationem. Quod dubium die undecima mensis Maii eiusdem anni in Generali Congregatione coram Nobis in Palatio Apostolico Arcis Gandulphi, Raphaël Carolus, S. R. E. Presbyter Cardinalis Rossi, nomine et vice praefati Cardinalis Petri Segura y Saenz, disceptandum proposuit, et omnes qui aderant tum Patres Cardinales, tum Officiales, Praelati et Consultores in affirmativum responsum unanimiter concesserunt. Nos tamen sententiam Nostram pandere die decima sexta eiusdem mensis statuimus. Qua die, praefatis Cardinalibus Camillo Laurenti et Petro Segura y Saenz, atque Alfonso Carinci et Salvatore Natucci ad Nos arcessitis, sacroque Eucharistico sacrificio pientissime litato, sollemniter declaravimus *Tuto procedi posse ad sollemnem B. Andreae Bobola Canonizationem.*

Quibus omnibus rite peractis, ut in re tam gravi sapientissimus a Decessoribus Nostris constitutus servaretur ordo, primum quidem venerabiles Fratres Nostros S. R. E. Cardinales in Consistorium secretum, die septima decima Martii huius anni, apud Nos convocavimus; in quo dilectus Filius Noster Camillus Cardinalis Laurenti sermonem habuit de vita, martyrio et de miraculis B. Andreae Bobola, nec non de vita

et miraculis B. Ioannis Leonardi, Confessoris, Sacerdotis, Fundatoris Ordinis Clericorum Regularium a Matre Dei atque B. Salvatoris ab Horta, Confessoris, Laici professi Ordinis Fratrum Minorum; ac recensuit acta, quae in Causis eorumdem Beatorum Beatificationis et Canonizationis SS. Rituum Congregatio, praevio accurato examine, admittenda ac probanda duxerat. Qua relatione expleta, Nos Patrum Cardinalium singillatim suffragia exquisivimus; singulique iidem Cardinales suam Nobis aperuerunt sententiam. Consistorio secreto absoluto, rite celebratum est consistorium publicum in quo pro eorumdem Beatorum Canonizatione sollemnis peroratio per dilectos Filios Consistorialis Aulae Advocatos habita est; pro B. autem Andrea Bobola dilectus Filius Philippus Re perorationem diserte peregit.

Nos vero quod expostulatum est grato animo complectentes nihil antiquius fassi sumus habere, *quam ut evangelicae virtutis heroes ita in sua luce ponantur, ut quotquot sunt militantis Ecclesiae filii, eorum intuentes sanctitudinis fulgorem, in trepidis afflictisque huius vitae solacium, in arduo christianae perfectionis certamine invitamentum, in omne genus necessitatibus auxilium habeant ac praeterea ex horum Caelitum egregie sanctissimeque gestis, omnium admirationi imitationique propositis, hoc vel loculentius enitere* diximus, *quod in praesenti rerum gravitate spem Nostram, Dei innixam pollicitationibus, acuit ac roborat;* illos idcirco praeclaros Caelites exoptare sanctitatis decorare infula; sed tamen nihil velle ex iis desiderari rebus rationibusque, quibus Apostolica Sedes, ex peculiari more institutoque suo, graves huiusmodi causas expedire solet. Quapropter non ante inviolabile auctoritatis Nostrae oraculum laturos, quam in consistorio semipublico, quod vocant, tum iterum S. R. E. Cardinalium, tum omnium quotquot in Urbe adfuturi sint Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi et Abbates *nullius* sententiam exquisierimus.

Interea singulis eorum reddendos iussimus legitimos commentarios, in quibus Beatorum illorum Andreae Bobola, Ioannis Leonardi et Salvatoris ab Horta vitae curriculum, egregie gesta, ac patrata a Deo eorum deprecatione miracula breviter descripta essent, et acta omnia in eorumdem Beatorum Canonizationis Causis notata. Omnes igitur Patres Cardinales et Antistites illos, ad Nos die trigesima prima proxime elapsi mensis Martii in Consistorio *semipublico* convocatos, allocuti sumus et singulorum sententiam exquisivimus, quid de supremis sanctitatis honoribus Beatis illis decernendis sentirent. Quum vero, exceptis adstantium suffragiis, omnes cum Nostra convenire sententia grato animo novissemus, proxima die sollemni Paschatis, decima septima nempe mensis

Aprilis, in Petriana Basilica triplicem una simul Canonizationem peragere decrevimus. Interea vero Deum Nobiscum rogare omnes adhortati sumus, ut id laboranti Ecclesiae, iis potissimum nationibus novo hoc afficiendis decore, faustum, felix fortunatumque sit.

De quibus omnibus ut publicum conficerent instrumentum, dilectis filiis adstantibus Protonotariis Apostolicis mandavimus.

Quum autem auspicatissima a Nobis praestituta dies trinae huic Canonizationi celebrandae advenerit, universi tum saecularis cum regularis cleri ordines, Romanae Curiae Praesules et Officiales necnon venerabiles Fratres Abbates, Episcopi, Archiepiscopi et Patriarchae, atque S. R. E. Patres Cardinales in Vaticanam Basilicam, innumeris resplendentem lycnis ac splendido ornatam apparatu, maximaque christifidelium stipatam frequentia, quos inter plurimi ex Hispania ac Polonia ac plura Puellarum Actionis Catholicae millia, solemni pompa una Nobiscum ingressi sunt; Nos autem ad Cathedram Nostram porreximus ibique sedimus.

Porro dilectus Filius Noster Camillus Cardinalis Laurenti, Sacrae Congregationis Rituum Praefectus, trinae huic Canonizationi praepositus, per dilectum Filium Augustum Milani, Consistorialis Aulae Advocatum, *instanter* prius, *instantius* dein ac *instantissime* a Nobis expostulavit, ut Beati Caelites Andreas Bobola, Ioannes Leonardi et Salvator ab Horta in Sanctorum album per certum oraculum Nostrum describerentur. Nos vero, cum tanti ponderis causa ageretur, ad hoc pervenire noluimus, nisi prius supplices ab omnibus Deo preces admoverentur, patrocinio interposito Deiparae Virginis totiusque Curiae caelestis, ut a Paraclito Spiritu supernae lucis copia Nostrae menti affulgeret. Quod quidem ab adstantibus omnibus ferventissime actum est.

Tum demum, omnibus quidem stantibus, Nos vero in Cathedra sedentes, de plenitudine Apostolicae potestatis, sollemniter sic pronunciavimus: *Ad honorem Sanctae et Individuae Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicae et Christianae Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Iesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, matura deliberatione praehabita, et divina ope saepius implorata, ac de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum et Episcoporum in Urbe existentium consilio; Beatos Andream Bobola Martyrem, Ioannem Leonardi et Salvatorem ab Horta, Sanctos esse decernimus et definimus, ac Sanctorum catalogo adscribimus, statuentes ab Ecclesia Universali illorum memoriam quolibet anno die eorum natali, nempe Andreae Bobola die decima sexta Maii, inter Sanctos Martyres, Ioannis Leonardi die nona Octobris,*

et Salvatoris ab Horta die decima octava Martii, inter Sanctos Confessores non Pontifices pia devotione recoli debere. In Nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

Qua canonizationis formula a Nobis edita, precibus annuentes dilecti Filii Nostri quem supra memoravimus Camilli Laurenti per praedictum Augustum Milani Nobis porrectis, Decretales hasce Litteras confici expedirique iussimus et de hac ipsa trina canonizatione publicum instrumentum Protonotariis Apostolicis exarandum mandavimus. Gratias deinde omnipotenti Deo ob tantum beneficium devote peragentes, hymnum *Te Deum*, quem Nos praecinuimus, omnes gaudio exsilientes decantaverunt. Primum deinde novensilium Sanctorum patrocinio invocato, Nos homilia populum allocuti sumus in qua « *Haec est dies*, inquimus, *quam fecit Dominus, exultemus et laetemur in ea. Hodie Christus Dominus, devicta morte, aeternitatis nobis aditum reseravit; hodie militans Ecclesia triumphantis Ecclesiae gaudia effusiore laetitia participat, quod tres e suis civibus, divini Redemptoris vestigia secuti, sanctitudinis sempiternaeque beatitatis compotes inerranti iudicio consecrantur.*

Breve deinde de singulis Sanctis illis praeconium teximus, eorum virtutum laudes recolentes, ut ad ipsorum egregie gesta pro viribus imitanda incendamur : ac tandem verba quae sequuntur in fine adiecimus, quae in Nostris hisce Litteris iterare collubet Nobis : « *Tribus in his Caelitibus peculiaris videtur Nobis providentissimus Deus benevolentiae dedisse pignus; quandoquidem iidem — populis in praesens tanto rerum discrimine turbatis — novam Ecclesiae portendunt meliorum temporum spem. Quorum Caelitum alterum, Poloniae decus, christiani Orientis et Occidentis unitatem suis precibus imploraturum confidimus, in cuius finibus ipse martyrii palmam promeruit; alterum catholicae Hispaniae, pace tandem concordiaque redintegrata, vigentiora christianae vitae opera conciliaturum; alterum denique sacris Missionalium expeditionibus uberiora usque incrementa deprecaturum, quas ipsemet indefaticabili studio suasit atque provexit. Benignissime iidem patriam quisque suam respiciant; suaque tutela efficiant ut, — errorum colluvione prohibita, quae ima Civitatis fundamenta subruens atque corrumpens, populos in barbariem veterem detrudere conatur — nostra quoque aetate eaedem Nationes validissima exstent catholicae religionis civilisque cultus propugnacula. Itemque Ecclesiam universam benevolenti vultu respiciant, utque una simul comprecando a Deo impetrent, ut eius ductu e praesentibus tempestatibus victrix emergens, novos agat triumphos, omnesque gentes ad unum Iesu Christi ovile feliciter reducat. Amen* ».

Qua homilia a Nobis habita, apostolicam benedictionem et plenariam

admissorum indulgentiam adstantibus peramanter impertivimus atque post pontificale Sacrum, quod venerabilis Frater Noster Ianuarius S. R. E. Cardinalis Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopus Ostiensis et Albanensis, Sacrique Collegii Decanus, rite persolvit, e superiori podio S. Petri plateam prospiciente sollemnem immenso adstanti populo, nec non *Urbi* et *Orbi,* benedictionem ac plenariam indulgentiam iterum impertivimus.

Praeclara itaque novensilis Sancti Andreae Bobola Apostolicis his Decretalibus Litteris consecrata memoria, omnibus quae inspicienda erant bene perpensis, certa scientia, omnia et singula quae supra memoravimus, de apostolicae potestatis plenitudine iterum confirmamus, roboramus, statuimus, decernimus universaeque Ecclesiae Catholicae denunciamus. Mandamus insuper ut earumdem Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii Apostolici subscriptis et sigillo munitis, eadem prorsus habeatur fides, quae, hisce praesentibus haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Si quis vero Decretales has Litteras Nostras definitionis, decreti, adscriptionis, mandati, statuti et voluntati Nostrae infringere vel eis ausu temerario, quod Deus avertat, contraire aut attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo octavo, die decima septima mensis Aprilis, Dominica Resurrectionis D. N. I. C., Pontificatus Nostri anno decimo septimo.

Ego PIUS, Catholicae Ecclesiae Episcopus.

✠ Ego Ianuarius Episcopus Ostiensis et Albanensis Cardinalis Granito Pignatelli di Belmonte, Decanus Sacri Collegii.

✠ Ego Donatus Episcopus Sabinensis et Mandelensis Cardinalis Sbarretti.

✠ Ego Fr. THOMAS PIUS, Ord. Praed., Episcopus Portuensis et S. Rufinae Cardinalis BOGGIANI, Cancellarius S. R. E.

✠ Ego HENRICUS Episcopus Veliternus Cardinalis GASPARRI.

✠ Ego FRANCISCUS Episcopus Tusculanus Cardinalis MARCHETTI SELVAGGIANI.

✠ Ego ANGELUS MARIA Episcopus Praenestinus Cardinalis DOLCI.

Ego ALEXANDER tituli S. Mariae in Cosmedin Presbyter Cardinalis VERDE.

Ego LAURENTIUS tituli S. Pancratii Presbyter Cardinalis LAURI, Paenitentiarius Maior.

Ego EUGENIUS tituli SS. Ioannis et Pauli Presbyter Cardinalis PACELLI.

Ego Fr. RAPHAËL CAROLUS tituli S. Praxedis Presbyter Cardinalis ROSSI.

Ego PETRUS tituli S. Crucis in Hierusalem Presbyter Cardinalis FUMASONI BIONDI.

Ego FRIDERICUS tituli S. Mariae de Victoria Presbyter Cardinalis TEDESCHINI, Datarius.

Ego CAROLUS tituli S. Bartholomaei ad Insulam Presbyter Cardinalis SALOTTI.

Ego HENRICUS tituli S. Mariae Novae Presbyter Cardinalis SIBILIA.

Ego FRANCISCUS tituli S. Caeciliae Presbyter Cardinalis MARMAGGI.

Ego ALOISIUS tituli S. Pudentianae Presbyter Cardinalis MAGLIONE.

Ego CAROLUS tituli S. Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis CREMONESI.

Ego PETRUS, S. I., tituli S. Angeli in Foro Piscario Presbyter Cardinalis BOETTO.

Ego EUGENIUS tituli Ss. Viti, Modesti et Crescentiae Presbyter Cardinalis TISSERANT.

Ego HERMENEGILDUS tituli S. Laurentii in Panisperna Presbyter Cardinalis PELLEGRINETTI.

Ego IOSEPH tituli S. Mariae in Via Lata Presbyter Cardinalis PIZZARDO.

Ego CAMILLUS Protodiaconus S. Mariae in Domnica Cardinalis CACCIA DOMINIONI.

Ego NICOLAUS S. Nicolai in Carcere Tulliano Diaconus Cardinalis CANALI.

Ego DOMINICUS S. Apollinaris Diaconus Cardinalis JORIO.

Ego VINCENTIUS Ss. Cosmae et Damiani Diaconus Cardinalis LA PUMA.

Ego FRIDERICUS S. Mariae in Aquiro Diaconus Cardinalis CATTANI.

Ego MAXIMUS S. Mariae in Porticu Diaconus Cardinalis MASSIMI.

Ego DOMINICUS S. Caesarei in Palatio Diaconus Cardinalis MARIANI.

Ego IOANNES S. Georgii in Velabro Diaconus Card. MERCATI.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

CAROLUS Card. SALOTTI
S. R. C. Praefectus

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Proton. Apost.*
Ludovicus Kaas, *Proton. Apost.*

Can. Alfridus Liberati, *Canc. Apost. Adiutor a studiis.*

EXPEDITA ex ARCE GANDULPHI
die vigesima secunda mensis Octobris, anno decimo septimo
Alfridus Marini, *Plumbator.*

Dominicus Francini, *Script. Apostolicus.*

Reg. in Canc. Ap., vol. LIX, n. 46 - Al. Trussardi, *a tabulario.*

II

BEATO IOANNI LEONARDI, CLERICORUM REGULARIUM MATRIS DEI CONGREGATIONIS FUNDATORI, SANCTORUM HONORES DECERNUNTUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Sanctorum Mater Ecclesia gaudet nova semper sanctitatis lumina in domo Dei accendere eaque super candelabrum ponere ad exemplar et solacium iustorum, qui, suam cum Christo crucem laeti portantes, impiorum hominum ludibria et aliquando tormenta quoque forti animo

perferunt. Hodie quidem quam maxime necesse est fideles omnes, in primis sacerdotes, apostolico zelo ardescere, ut dominicus grex, tot tantisque insidiosis deceptus erroribus et mundanis adlectus vanitatibus, ad salutaria pascua reducatur.

Divinum hunc ignem in suo corde aluit humilis Dei Servus Ioannes Leonardi Sacerdos, illumque longe lateque in Italia et in hac ipsa Urbe diffudit, sexto decimo saeculo, non uno nomine saeculo nostro, ob innumeros quibus inficiabatur turbulentos errores atque subdolas haereses, simillimo. Nos vero benignissimo Domino Nostro Iesu Christo, cuius vices licet immerito in terris gerimus, ex imo corde grates agimus, quod inter quotidianas sollicitudines doloresque non mediocres ad supremos Caelitum honores Nobis hodie evehere concessit Beatum Ioannem Leonardi, qui, ardentissimo domus Dei zelo accensus, Philippi Nerii, magni Urbis Apostoli, vestigia persequutus, in cleri populique vitam sacrosancti Tridentini Concilii reformatorem spiritum assidue transfundere nisus est et per regularem Clericorum a se familiam institutam in posteritatem adhuc transfundit. Decimi ille, quod est dioecesis Lucensis oppidulum, anno millesimo quingentesimo quadragesimo tertio natus, pueritiam et adulescentiam innocenter transegit, eximiae virtutis coaequalibus praelucens exemplo. Sex et viginti annos natus ad clericalem militiam a Deo vocatus, inter pueros publicas scholas frequentare non erubuit, ut humaniores litteras addisceret; deinde per quatuor annos ad philosophicas ac theologicas disciplinas tam sedulo incubuit, ut dignus visus sit qui ad sacros ordines promoveretur. Sacrum primum autem litavit Lucae anno millesimo quingentesimo septuagesimo tertio, die Epiphaniae Domini dicata.

Sacerdotio auctus, probe noscens in Lucensi quoque civitate, sicuti passim alibi per ea tempora, valde corruptos esse mores et, accedentibus civilibus odiis vulgatisque ab Ochino aliisque haeresiarchis erroribus, una cum morum collapsu fidem etiam et pietatem non parum frigescere, aeternae proximi salutis studiosissimus, gravissima concionatoris et confessarii munera tanto animi ardore obivit, ac tam uberi animarum fructu, ut eum cum maximis saeculi illius apostolis comparari fas sit. Permagni autem habebat teneros puerorum animos, antequam vitia inolescerent, christianis praeceptis imbuere; vagos idcirco horum greges undique in ecclesiam accitos, sacrae doctrinae rudimenta docere coepit; iuvenes quin etiam delectos operi admovit, et ita Societatem a Doctrina Christiana primum Lucae instituit. Anno autem millesimo quingentesimo septuagesimo quarto novae Clericorum familiae fundamenta iecit, eamque a Sanctissima Dei Matre, quam tenerrimo prosequebatur amore,

nuncupavit. Illa porro auctoris sui menti votisque respondens, uberrimos brevi tempore fructus edidit; per ipsius igitur apostolicos labores in Lucensi urbe refloruisse visa est primaeva christianorum disciplina. Sed vaferrimus humani generis hostis, tot sibi extorqueri praedas acerbe ferens, contra enascentem et in dies succrescentem societatem eiusque potissimum conditorem turbulentissimam excitavit tempestatem tum ex nonnullorum Lucae procerum parte, qui nihil non sunt moliti ut illam saevissimis insectationibus radicitus subverterent, tum ex aliquot ipsorum sodalium parte, qui, gravibus excitatis dissensionibus, filios a parente divellere conati sunt. Septies Ioanni intentatae necis periculum imminuit, neque illi defuit calumniarum amaritudo, quibus eius adversarii ecclesiasticos praepositos circumvenire ipsique Summo Pontifici eum in suspicionem adducere ausi sint.

Ioannes vero, Dei tantum fretus auxilio, et lubenti animo ferens quidlibet acerbitatis pro Christi nomine pati, in tanta calamitate perferenda miram per plurimos annos exhibuit firmitatem et patientiam, ac tandem caritate maxime et lenitate infensissimos sui sodalicii osores non solum domuit, sed sibi plures amicos quoque reddidit. Interea, sedato turbine, a fel. rec. Gregorio Tertiodecimo, Praedecessore Nostro, benignissime Romae exceptus, suae Congregationis confirmationem impetravit, eiusque constitutiones Clemens Octavus, et ipse Antecessor Noster, Apostolicis Litteris *Ex quo,* tertiadecima die mensis Octobris, anno millesimo quingentesimo nonagesimo quinto datis, adprobavit et ordinem insignibus cumulatum beneficiis sub peculiari S. Sedis protectione perpetuo esse permansurum decrevit.

Romae degens Ioannes arctam cum Sancto Philippo Nerio necessitudinem contraxit illumque suae conscientiae moderatorem voluit; eius ope anno millesimo quingentesimo undenonagesimo suum cum aliquot iuvenibus sociis apud se studiorum causa advocatis in venerabili domo, S. Hieronymi a Caritate vulgo nuncupata, domicilium fixit, multos et graves pro Dei gloria et animarum salute labores suscipere non recusavit et S. Philippi, qui eum adhuc viventem sanctum appellare non dubitavit, se inter Romanos socium dedit apostolatus.

Interea tum Sancta Sedes tum plures Sacrorum Antistites, cognita ipsius in arduis susceptis negotiis alacritate, illisque tractandis conficiendisque dexteritate, ad graves relevandas componendasque quaestiones eum adhibuerunt: ita Summi Pontificis auctoritate fultus, difficillimam inter Nolanum Episcopum et Procerem Neapolitanum rem composuit, Congregationem Montis Virginis aliasque religiosas familias reformandas suscepit, nec ullis curis neque molestiis periculisque deter-

ritus est, quin commisso sibi muneri magna cum omnium utilitate et assensu satisfaceret.

Suum autem suique instituti inter rudes et agrestes potissimum homines apostolatum, quem hucusque impenso gessit studio, ad plurimas in dissitis regionibus gentes adhuc Evangelii lumine carentes secum animo cogitabat extendere, sed divinae acquievit voluntati, quam a S. Philippo Nerio intellexit, se nempe suumque ordinem ad Italiae praecipue populos evangelizandos et in fide roborandos vocari. Attamen aliquam infidelibus opem afferre voluit, quod quidem maxime in Servi Dei laudem vertere videtur. Initis itaque cum cl. m. Ioanne Baptista Vives Praesule, catholicae rei et ipso studiosissimo, consiliis, presbyterorum collegium Romae instituit, quibus id unum esset propositum delectos iuvenes, ex universi catholici orbis nationibus advocatos, sacris disciplinis instituere et erudire, inter infideles deinde suae nationis populos mittendos ad catholicum nomen prolatandum. Quae quidem prima fuit origo Collegii Urbani *de Propaganda Fide* quod a Romanis Pontificibus Antecessoribus Nostris et a Nobis ipsis impensa curisque innumeri amplificatum, ad nobilissimum ac saluberrimum suum finem consequendum quam maxime inservit.

Tot inter tantasque sacri ministerii curas, et opera, quibus explendis Dei Famulus ullam fere sibi quietis partem neque diurnae neque nocturnae permittebat, plures de re dogmatica, exegetica, morali conscripsit libros, quorum aliquot tantummodo, sed cuilibet hominum conditioni et statui accommodatissimi et animarum saluti perutiles, in vulgus editi sunt.

Laborum tandem magis quam annorum pondere fractus, virtutum omnium copia et sanctitatis fama conspicuus, atque non paucis quoque miraculis clarus, Romae, in domo Sanctae Mariae in Porticu, nuper viae ampliandae causa diruta, in quam suae Congregationis paucos ante annos sedem transtulit, in cinere et cilicio, placidissime in Domino obdormivit, nona die Octobris mensis, anno a Christo nato millesimo sexcentesimo nono.

Emortuum corpus, in ecclesia illa expositum, ibique, post sollemnia parentalia magna cum populi romani frequentia celebrata, tumulatum fuit, indeque anno millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo in novam ecclesiam S. Mariae in Porticu, vulgo in *Campitelli,* translatum est ibique conditum.

De Servi Dei sanctitatis fama, quam ille adhuc vivens iure meritoque sibi conciliaverat, post beatissimum eius exitum, accedentibus praesertim haud paucis prodigiosis morborum sanationibus, Servi Dei no-

mine invocato, a Deo uti ferebatur impetratis, ita increbuit, ut de Caelitum honoribus eidem tribuendis cogitatum sit. Iudicialibus igitur requisitis actis rite praemissis, apud Sacram Rituum Congregationem de Famuli Dei beatificatione et canonizatione causa agitari coepta est et anno millesimo septingentesimo quinquagesimo sexto, die septima et vicesima Decembris mensis, fel. rec. Benedictus Quartusdecimus de venerabilis Ioannis Leonardi virtutibus in gradu heroico exercitis constare decrevit.

Bina deinde, post tamen longum temporis spatium, perstricte discussa sunt miracula, tertio vero *ob praecipuas ac extraordinarias circumstantias in hanc Causam concurrentes* a s. m. Leone Pp. Duodecimo rite dispensato, quae, venerabilis Servi Dei ope implorata, a Deo patrata dicebantur; quorum alterum, de subita nempe perfectaque sanatione *Mariae Angelae Alcisi a diuturno desperatoque aneurysmate in praecordiis,* Decreto anno millesimo octingentesimo trigesimo secundo a s. m. Gregorio Sextodecimo die decima sexta Decembris edito, adprobatum est; alterum vero, de instantanea perfectaque sanatione *Francisci Mariae Febei a gangraena spontanea livescentibus notata stigmatibus,* quod Decreto anno millesimo octingentesimo sexagesimo primo, die quinta Februarii s. m. Pius Papa Nonus verum prodigium edixit. Paullo vero post, die nempe nona Iulii eodem anno, praemisso, uti de more, Decreto, quod *de tuto* dicitur, per Apostolicas Litteras Venerabilem Dei Famulum Ioannem Leonardi Beatum declaravit; et Beatificationis sollemnia insequentis mensis Novembris die decima in Patriarchali Basilica Vaticana maximo cum apparatu et populi frequentia celebrata sunt.

Exinde fidelium erga novensilem Beatum pietas ac devotio magis in dies augebatur, atque Romae praesertim ad eius sepulcrum vehementiores porrigebantur preces ac debitae pro beneficiis acceptis grates persolvebantur. Quibus cum quaedam perinsignes eius intercessione accessissent sanationes, quae certos miraculi characteres habere viderentur, instas Nobis et Sedi Apostolicae petitiones obtulerunt non solum Congregationis Clericorum Regularium a Matre Dei moderatores et sodales, sed plures quoque Sacrorum Antistites, in primis venerabilis Frater Noster Franciscus S. R. E. Cardinalis Marchetti Selvaggiani, Noster Urbis Vicarius, et venerabilis Frater Antonius Torrini, Archiepiscopus Lucanus, ut Beati illius Causa apud Sacram Rituum Congregationem resumeretur.

Quibus precibus Nos lubenti animo annuentes, die tertia Februarii

mensis anno millesimo nongentesimo trigesimo quarto reassumptionis causae Commissionem manu Nostra signavimus.

Instructi sunt itaque super assertis novis miraculis Processus Apostolici, duoque prodigia Sanctae Sedis iudicio ad Canonizationem assequendam sunt proposita.

Mira sanatio priori loco discussa sacerdotem Ianuarium Nappi, S. Tryphonis in oppido *Marzano* dioecesis Nolanae Parochum, respicit. Is pluribus ab annis varicoso ulcere in sinistro crure molestissime vexabatur, quod, etsi plures consulti medici et varia adhibita sunt medicamenta, insanabile evasit. Verum quodam vespere Septembris mensis anno millesimo nongentesimo trigesimo primo sacerdos ille, animo demissus, doloris pertaesus et quietem ad quam cogebatur fastidiens, Beati Ioannis ope ferventissime invocata et ad infirmum arctum eius imagine apposita, ulcus, ad cicatricem noctu perductum, sequenti mane perfecte sanatum invenit, numquam exinde renovatum.

Altera sanatio in puero Victorio, Aloisii Lamberti filio, Neapoli, anno millesimo nongentesimo vigesimo sexto evenit. Puer iste, nondum trimulus, die ultima Ianuarii mensis hoc anno, gravissima osteomyelite phlegmonosa septica correptus est. Cum nihil profuisset chirurgica sectio morbusque in peius rueret, parentes et consanguinei, qui ab ipso morbi initio Beati Ioannis Leonardi patrocinium invocaverant, supplices geminabant preces; neque incassum felicique sane exitu. Dum enim nona die Februarii medici, qui in consilium convenerant, nullam superesse sanationis spem edixerunt, puerulusque fere in eo erat ut animam exhalaret, postridie mane ab ipsis medicis sanatus inventus est, qui una cum tribus aliis peritis ex officio advocatis miraculum conclamarunt.

De utraque hac mira sanatione ter, uti de iure, disceptatum est; ac demum a Nobis Decreto vicesima die mensis Februarii decurrentis anni edictum est: *Constare de duobus miraculis, a Deo per Beati Ioannis Leonardi intercessionem patratis, nempe de instantanea perfectaque sanatione tum Sacerdotis Ianuarii Nappi ab ulcere varicoso cruris sinistri, cum pueri Victorii Lamberti ab osteomyelite phlegmonosa septica femoris sinistri.*

Deinceps, generali coetu coram Nobis die subsequentis mensis Martii octava convocato, Causae Ponente seu Relatore dilecto Filio Nostro S. R. E. Cardinale Raphaële Carolo Rossi, dubium propositum est discutiendum: An, stante approbatione duorum miraculorum, post indultam Beato Ioanni Leonardi ab Apostolica Sede venerationem, *tuto* procedi possit ad sollemnem ipsius Canonizationem. Unanimi vero tum

Patrum Cardinalium tum Praelatorum et Consultorum suffragio excepto, Nos, maius a Deo lumen impetraturi, sententiam Nostram ad proximam tertiadecimam diem, Dominicam secundam Quadragesimae edere distulimus. Qua die, ad Nos accitis dilectis Filiis Nostris Cardinalibus Camillo Laurenti, S. Rituum Congregationis Praefecto ac Raphaële Carolo Rossi, Causae Ponente, atque dilectis Filiis Alfonso Carinci, eiusdem Congregationis a Secretis, et Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, divino sacrificio sancte litato, solemniter ediximus: *Tuto procedi posse ad B. Ioannis Leonardi Canonizationem.*

Quibus omnibus rite peractis, ut in re tanti momenti totus servaretur ordo ab Antecessoribus Nostris sapientissime constitutus, primum quidem venerabiles Fratres Nostros S. R. E. Cardinales in Consistorium secretum, die septima decima Martii huius anni, apud Nos convocavimus; in quo dilectus Filius Noster Camillus Cardinalis Laurenti sermonem habuit de vita, martyrio et de miraculis B. Andreae Bobola, Martyris, Sacerdotis professi Societatis Iesu, nec non de vita et miraculis B. Ioannis Leonardi, Confessoris Sacerdotis, Fundatoris Congregationis Clericorum Regularium a Matre Dei et B. Salvatoris ab Horta, Confessoris, Laici professi Ordinis Fratrum Minorum; ac recensuit acta, quae in Causis eorumdem Beatorum Beatificationis et Canonizationis Sacrorum Rituum Congregatio, praevio accurato examine, admittenda ac probanda duxit. Qua relatione expleta, Nos Patrum Cardinalium singillatim suffragia exquisivimus; singulique iidem Cardinales suam Nobis aperuerunt sententiam.

Consistorio secreto absoluto, rite celebratum est consistorium publicum, in quo pro eorumdem Beatorum Canonizatione solemnis peroratio per dilectos filios Consistorialis Aulae Advocatos habita est; quam quidem perorationem pro B. Ioannis Leonardi Canonizatione illustris advocatus Augustus Milani diserte peregit.

Nos autem, quod expostulatum est grato animo complectentes, nihil antiquius fassi sumus habere *quam ut evangelicae virtutis heroes ita in sua luce ponantur, ut quotquot sunt militantis Ecclesiae filii, eorum intuentes sanctitudinis fulgorem, in trepidis afflictisque huius vitae solacium, in arduo christianae perfectionis certamine invitamentum, in omne genus necessitatibus auxilium habeant: ac praeterea ex horum caelitum egregie sanctissimeque gestis, omnium admirationi imitationique propositis, hoc vel loculentius enitere* diximus, *quod in praesenti rerum gravitate spem Nostram, Dei innixam pollicitationibus, acuit ac roborat;* illos idcirco praeclaros Caelites exoptare sanctitatis decorare

infula; sed tamen nihil velle ex iis desiderari rebus rationibusque, quibus Apostolica Sedes, ex peculiari more institutoque suo, graves huiusmodi causas expedire solet; quapropter non ante inviolabile auctoritatis Nostrae oraculum laturos, quam in consistorio semipublico, quod vocant. S. R. E. Cardinalium, itemque omnium quotquot in Urbe adfuturi sint Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi et Abbates *nullius*, sententiam exquisierimus.

Interea singulis eorum reddendos iussimus legitimos commentarios, in quibus Beatorum illorum Andreae Bobola, Ioannis Leonardi et Salvatoris ab Horta vitae curriculum, egregie gesta ac patrata a Deo eorum deprecatione miracula, breviter descripta essent, et acta omnia in eorumdem Beatorum canonizationis causis notata.

Omnes igitur Patres Cardinales et Antistites illos, ad Nos die trigesima prima proxime elapsi mensis Martii in Consistorio semipublico convocatos, allocuti sumus et singulorum sententiam exquisivimus, quid de supremis sanctitatis honoribus Beatis illis decernendis sentirent. Quum vero, exceptis adstantium suffragiis, omnes cum Nostra convenire sententia grato animo novissemus, proxima die sollemni Paschatis, decima septima nempe mensis Aprilis, in Petriana Basilica triplicem una simul canonizationem peragere decrevimus. Interea vero Deum Nobiscum rogare omnes adhortati sumus, ut id laboranti Ecclesiae, iis potissimum populis novo hoc afficiendis decore faustum, felix fortunatumque sit.

De quibus omnibus ut publicum conficerent instrumentum, dilectis filiis adstantibus Protonotariis Apostolicis mandavimus.

Cum autem auspicatissima a Nobis praestituta dies trinae huic Canonizationi celebrandae advenerit, universi tum saecularis cum regularis cleri ordines, Romanae Curiae Praesules et Officiales necnon venerabiles Fratres Abbates et Episcopi, Archiepiscopi et Patriarchae, atque Purpurati Patres Cardinales S. R. E. in Vaticanam Basilicam, innumeris lychnis resplendentem ac splendido ornatam apparatu, maximaque christifidelium stipatam frequentia, quos inter plurimi ex Hispania ac Polonia ac plura Puellarum Actionis Catholicae millia, solemni pompa una Nobiscum ingressi sunt; Nos autem ad Cathedram Nostram perreximus ibique sedimus.

Porro dilectus Filius Noster Camillus Cardinalis Laurenti, Sacrae Congregationi Rituum Praefectus, trinae huic Canonizationi praepositus, per dilectum filium Augustum Milani, Consistorialis Aulae Advocatum, *instanter* prius, *instantius* dein et *instantissime* a Nobis expostu-

lavit, ut Beati Caelites Andreas Bobola, Ioannes Leonardi et Salvator ab Horta in Sanctorum album per certum oraculum Nostrum describerentur. Nos vero, cum tanti ponderis causa ageretur, ad hoc pervenire noluimus, nisi prius supplices ab omnibus Deo preces admoverentur, patrocinio interposito Deiparae Virginis totiusque Curiae caelestis, ut a Paraclito Spiritu Sancto supernae lucis copia Nostrae menti affulgeret. Quod quidem ab adstantibus omnibus ferventissime actum est.

Tum, omnibus quidem stantibus, Nos vero in Cathedra sedentes, de plenitudine Apostolicae potestatis, sollemniter sic pronunciavimus: *Ad honorem Sanctae et Individuae Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicae et Christianae Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Iesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, matura deliberatione praehabita et divina ope saepius implorata, ac de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum et Episcoporum in Urbe existentium consilio; Beatos Andream Bobola Martyrem, Ioannem Leonardi et Salvatorem ab Horta, Sanctos esse decernimus et definimus, ac Sanctorum catalogo adscribimus, statuentes ab Ecclesia Universali illorum memoriam quolibet anno die eorum natali, nempe Andreae Bobola die decima sexta Maii, inter Sanctos Martyres, Ioannis Leonardi die nona Octobris, et Salvatoris ab Horta die decima octava Martii, inter Sanctos Confessores non Pontifices pia devotione recoli debere. In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.*

Qua canonizationis formula a Nobis edita, precibus annuentes venerabilis, quem supra memoravimus, Camilli Cardinalis Laurenti Procuratoris per Augustum Milani Advocatum Nobis porrectis, Decretales hasce Litteras confici expedirique iussimus et de hac ipsa trina canonizatione publicum instrumentum Protonotariis Apostolicis exarandum mandavimus. Gratias deinde omnipotenti Deo ob tantum beneficium devote peragentes, hymnum *Te Deum*, quem Nos praecinuimus, omnes gaudio exsilientes decantaverunt. Primum deinde novensilium Sanctorum patrocinio invocato, Nos homilia populum allocuti sumus, in qua « *Haec est dies*, inquimus, *quam fecit Dominus: exultemus et laetemur in ea. Hodie Christus Dominus, devicta morte, aeternitatis nobis aditum reseravit; hodie militans Ecclesia triumphantis Ecclesiae gaudia effusiore laetitia participat, quod tres e suis civibus, divini Redemptoris vestigia secuti, sanctitudinis sempiternaeque beatitatis compotes inerranti iudicio consecrantur* ».

Breve deinde de singulis Sanctis illis praeconium teximus, eorum

virtutum laudes recolentes, ut ad ipsorum egregie gesta pro viribus imitanda incendamur; ac tandem verba quae sequuntur in fine adiecimus, quaeque in Nostris hisce Litteris iterare collubet Nobis: « *Tribus in his caelitibus peculiaris videtur Nobis Providentissimus Deus benevolentiae dedisse pignus; quandoquidem iidem — populis in praesens tanto rerum discrimine perturbatis — novam Ecclesiae portendunt meliorum temporum spem. Quorum caelitum alterum, Poloniae decus, christiani Orientis et Occidentis unitatem suis precibus imploraturum confidimus, in cuius finibus ipse martyrii palmam promeruit; alterum catholicae Hispaniae — pace tandem concordiaque redintegrata — vigentiora christianae vitae opera conciliaturum; alterum denique sacris Missionalium expeditionibus uberiora usque incrementa deprecaturum, quas ipsemet indefaticabili studio suasit atque provexit. — Benignissime iidem patriam quisque suam respiciant; suaque tutela efficiant ut — errorum colluvione prohibita, quae ima Civitatis fundamenta subruens atque corrumpens, populos in barbariam veterem detrudere conatur — nostra quoque aetate eaedem Nationes validissima exstent catholicae religionis civilisque cultus propugnacula. Itemque Ecclesiam universam benevolenti vultu respiciant, atque una simul comprecando a Deo impetrent, ut eius ductu e praesentibus tempestatibus victrix emergens, novos agat triumphos, omnesque gentes ad unum Iesu Christi ovile feliciter reducat. Amen* ».

Qua homilia a Nobis habita apostolicam benedictionem et plenariam admissorum indulgentiam adstantibus peramanter impertivimus atque post pontificale Sacrum, quod Venerabilis Frater Noster Ianuarius S. R. E. Cardinalis Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopus Ostiensis et Albanensis, Sacrique Collegii Decanus, rite persolvit, e superiori podio S. Petri, plateam prospiciente, sollemnem immenso adstanti populo, nec non *Urbi* et *Orbi*, benedictionem ac plenariam indulgentiam iterum impertivimus.

Praeclara itaque novensilis Sancti Ioannis Leonardi Apostolicis his Decretalibus Litteris consecrata memoria, omnibus quae inspicienda erant bene perpensis, certa scientia, omnia et singula quae supra memoravimus de apostolicae potestatis plenitudine iterum confirmamus, roboramus, statuimus, decernimus universaeque Ecclesiae Catholicae denunciamus. Mandamus insuper ut earumdem Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii Apostolici subscriptis et sigillo munitis, eadem prorsus habeatur fides, quae hisce praesentibus haberetur, si exhibitae vel ostensae forent. Si quis vero Decretales has Litteras Nostras definitionis, decreti, adscriptionis, mandati, statuti et volun-

tatis Nostrae infringere vel eis ausu temerario, quod Deus avertat, contraire aut attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo tricesimo octavo, die decima septima mensis Aprilis, Dominica Resurrectionis D. N. I. C., Pontificatus Nostri anno decimo septimo.

Ego PIUS, Catholicae Ecclesiae Episcopus.

✠ Ego Ianuarius Episcopus Ostiensis et Albanensis Cardinalis Granito Pignatelli di Belmonte, Decanus Sacri Collegii.

✠ Ego Donatus Episcopus Sabinensis et Mandelensis Card. Sbarretti.

✠ Ego Fr. Thomas Pius Ord. Praed. Episcopus Portuensis et S. Rufinae Cardinalis Boggiani, Cancellarius S. R. E.

✠ Ego Henricus Episcopus Veliternus Cardinalis Gasparri.

✠ Ego Franciscus Episcopus Tusculanus Cardinalis Marchetti Selvaggiani.

✠ Ego Angelus Maria Episcopus Praenestinus Cardinalis Dolci.

Ego Alexander tituli S. Mariae in Cosmedin Presbyter Cardinalis Verde.

Ego Laurentius tituli S. Pancratii Presbyter Cardinalis Lauri, Paenitentiarius Maior.

Ego Eugenius tituli SS. Ioannis et Pauli Presbyter Cardinalis Pacelli.

Ego Fr. Raphaël Carolus tituli S. Praxedis Presbyter Cardinalis Rossi.

Ego Petrus tituli S. Crucis in Hierusalem Presbyter Cardinalis Fumasoni Biondi.

Ego Fridericus tituli S. Mariae de Victoria Presbyter Cardinalis Tedeschini, Datarius.

Ego CAROLUS tituli S. Bartholomaei ad Insulam Presbyter Cardinalis SALOTTI.

Ego HENRICUS tituli S. Mariae Novae Presbyter Cardinalis SIBILIA.

Ego FRANCISCUS tituli S. Caeciliae Presbyter Cardinalis MARMAGGI.

Ego ALOISIUS tituli S. Pudentianae Presbyter Cardinalis MAGLIONE.

Ego CAROLUS tituli S. Laurentii in Lucina Presbyter Card. CREMONESI.

Ego PETRUS, S. I., tituli S. Angeli in Foro Piscario Presbyter Cardinalis BOETTO.

Ego EUGENIUS tituli Ss. Viti, Modesti et Crescentiae Presbyter Cardinalis TISSERANT.

Ego HERMENEGILDUS tituli S. Laurentii in Panisperna Presbyter Cardinalis PELLEGRINETTI.

Ego IOSEPH tituli S. Mariae in Via Lata Presbyter Card. PIZZARDO.

Ego CAMILLUS Protodiaconus S. Mariae in Domnica Cardinalis CACCIA DOMINIONI.

Ego NICOLAUS S. Nicolai in Carcere Tulliano Diaconus Cardinalis CANALI.

Ego DOMINICUS S. Apollinaris Diaconus Cardinalis JORIO.

Ego VINCENTIUS Ss. Cosmae et Damiani Diaconus Cardinalis LA PUMA.

Ego FRIDERICUS S. Mariae in Aquiro Diaconus Cardinalis CATTANI.

Ego MAXIMUS S. Mariae in Porticu Diaconus Cardinalis MASSIMI.

Ego DOMINICUS S. Caesarei in Palatio Diaconus Cardinalis MARIANI.

Ego IOANNES S. Georgii in Velabro Diaconus Card. MERCATI.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

I. Card. GRANITO PIGNATELLI DI BELMONTE
SS. RR. C. senior

Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*
Alfridus Vitali, *Protonotarius Apostolicus.*

Can. Alfridus Liberati, *Canc. Apost. Adiutor a studiis.*

EXPEDITA ex ARCE GANDULPHI
die nona mensis Septembris, anno decimo septimo
Alfridus Marini, *Plumbator.*

Angelus Pericoli, *Script. Apostolicus.*

Reg. in Canc. Ap., vol. LIX, n. 45. – Al. Trussardi, *a tabulario.*

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dominus Noster Pius, divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

die 14 Novembris 1938. — Archiepiscopali Ecclesiae Camerinensi R. D. Humbertum Malchiodi, Vicarium Generalem dioecesis Placentinae.

— Cathedrali Ecclesiae Senogalliensi R. D. Humbertum Ravetta, Rectorem Seminarii Patriarchalis Venetiarum.

die 21 Novembris. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Cianensi, Revmum D. Guilelmum Godfrey, Antistitem Urbanum et Rectorem Ven. Collegii Anglici in Urbe, deputatum Delegatum Apostolicum in Britannia.

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dominus Noster Pius, divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

die 8 Iulii. — Cathedrali Ecclesiae Hermopolitanae Coptorum R. D. Georgium Baraka, Vicarium Generalem eiusdem dioecesis.

die 29 Augusti. — Titulari episcopali Ecclesiae Ingelinae Exc. P. D. Severios (Iosephum) Valakuzhyil, deputatum Administratorem Apostolicum dioeceseos Tiruvallensis.

die 6 Septembris. — Archiepiscopali Ecclesiae Sehnaensi Chaldaeorum R. P. Abraham Elias, hactenus Administratorem Apostolicum eiusdem archidioecesis.

die 15 Octobris. — Archiepiscopali Ecclesiae Hemesensi Melchitarum R. P. Athanasium Toutoundgi, Superiorem Generalem Ordinis Melchitarum Aleppinorum.

— Titulari archiepiscopali Ecclesiae Sergiopolitanae Exc. P. D. Basilium Khoury, hactenus Archiepiscopum Hemesensem Melchitarum.

die 17 Octobris. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Misthiensi Exc. P. D. Georgium de Jonghe D'Ardoye, hactenus Episcopum tit. Amathusium in Cypro.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

VICEN.

CANONIZATIONIS B. ANTONII MARIAE CLARET, CONFESSORIS PONTIFICIS, CONGREGATIONIS MISSIONARIORUM FILIORUM IMMACULATI CORDIS B. MARIAE V. FUNDATORIS.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio reassumptionis Causae Canonizationis B. Antonii M. Claret Conf. Pont. in casu et ad effectum de quo agitur.

Humillimum Famulum suum B. Antonium Mariam Claret, Archiepiscopum Traianopolitan. iam S. Iacobi de Cuba, Congregationum Filiorum Immaculati Cordis B. M. V. et Sororum Docentium ab Immaculata conditorem, sapientissimus ac misericors Deus magis magisque exaltare velle videtur. Enimvero dum in Hispania nefarii homines ipsius humani generis hostes, *astiterunt... et convenerunt in unum adversus Dominum et adversus Christum eius* (Ps., 2), plusquam biscenti ex Beati religiosa familia sodales sanguinem potius fundere quam ab Ecclesia deficere, uti fertur, maluerunt. Qui magnificus filiorum triumphus in gloriam redundat Patris. Quin immo nonnulla signa, ipso Beato interveniente, post beatificationis sollemnia quae in Vaticana Basilica die 25 Februarii a. 1934 celebrata sunt, a Deo patrata feruntur, quae ad eiusdem Canonizationem viam sternere videntur.

Quapropter R. P. Ioannes Postius, Congregationis Filiorum Immaculati Cordis B. M. V. Procurator et Postulator generalis, apud sacram hanc Rituum Congregationem, ut Canonizationis Causa resumeretur,

institit. In Ordinariis ideo Comitiis die 5 mensis huius ad Vaticanas aedes habitis Emus ac Rmus D. Cardinalis Alexander Verde, Causae Ponens seu Relator, dubium proposuit disceptandum: *An signanda sit Commissio Reassumptionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.* Et Emi ac Rmi PP. Cardinales, attenta Emi Ponentis relatione, perpensis quoque Postulatoriis litteris Beatissimo Patri oblatis, audito R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, responderunt: *Affirmative,* seu *Signandam esse Commissionem Reassumptionis Causae, si Sanctissimo placuerit.*

Facta de his Ssmo D. N. Pio Papae XI, subsignata die per subscriptum Cardinalem relatione, Sanctitas Sua, Rescriptum eiusdem Sacrae Congregationis ratum habens, propria manu signare dignata est Commissionem Reassumptionis Causae Canonizationis eiusdem B. Antonii M. Claret.

Datum Romae, die 6 Iulii a. D. 1938.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

ROMANA

NULLITATIS MATRIMONII (DIANA-ORLANDO)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Dñi Antonii Diana, in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in Sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 11 Ianuarii 1939, hora 11 ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii, in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Antonii Diana, curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

Henricus Quattrocolo, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 12 Novembris 1938.

I. Pendola, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Antoine Diana, défendeur en cette cause, nous le citons à comparaître par propre personne, ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, via della Dataria, 94) le 11 Janvier 1939, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit M. Antoine Diana, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 15 novembre 1938, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è adunata la Sacra Congregazione dei Riti *preparatoria,* nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati Officiali ed i Consultori teologi hanno discusso su due miracoli che si asseriscono operati ad intercessione della Beata Gemma Galgani e che vengono proposti per la sua canonizzazione.

Martedì, 22 novembre 1938, nel Palazzo Apostolico Vaticano, all'augusta presenza del Santo Padre, si è adunata la Sacra Congregazione dei Riti *generale,* nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati Officiali e Consultori teologi hanno dato il loro voto su due miracoli, che si asseriscono operati ad intercessione della Ven. Serva di Dio Emilia di Vialar, fondatrice della Congregazione delle Suore di San Giuseppe dell'Apparizione.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

17 ottobre 1938. S. E. Revma Monsig. Giorgio de Jonghe D'Ardoye, Arcivescovo tit. di Mistia, *Delegato Apostolico nell'Iraq.*

20 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Boetto, *Protettore delle Suore di S. Giuseppe di Cuneo.*

25 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Vincenzo La Puma, *Protettore delle Figlie di Nostra Signora al Monte Calvario* (Roma).

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Carlo Salotti, *Protettore dell'Istituto delle Suore di S. Anna della Provvidenza, di Torino.*

31 » » S. E. Revma Monsig. Federico Lunardi, Arcivescovo tit. di Side, *Nunzio Apostolico nell'Honduras.*

8 novembre » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Federico Tedeschini, *Protettore delle Suore Pie Operaie dell'Immacolata Concezione, di Ascoli Piceno.*

8 novembre 1938. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Vincenzo La Puma, *Protettore dell'Istituto delle Suore Maestre di S. Dorotea, Figlie dei Sacri Cuori, di Vicenza.*

9 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Vincenzo La Puma, *Protettore delle Suore Serve dei Poveri del « Boccone del Povero ».*

10 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Eugenio Pacelli, *Protettore dell'Istituto delle Suore dell'Assunzione.*

21 » » S. E. Revma Monsig. Guglielmo Godfrey, Arcivescovo eletto tit. di Cio, *Delegato Apostolico di Gran Bretagna.*

Assistenti al Soglio Pontificio:

22 agosto 1938. S. E. Revma Monsig. Audomaro Plante, Vescovo tit. di Dobero, Ausiliare di Québec.

6 settembre » S. E. Revma Monsig. Michele Giuseppe O'Brien, Arcivescovo di Kingston.

22 ottobre » S. E. Revma Monsig. Edoardo Mulhern, Vescovo di Dromore.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

29 dicembre 1936. Monsig. Luigi Dolci, della diocesi di Bagnoregio.

24 » 1937. Monsig. Andrea Skrábik, della diocesi di Nitra.

25 marzo 1938. Monsig. Stefano Pavunić, dell'archidiocesi di Zagabria.

14 giugno » Monsig. Ignazio Nadrah, della diocesi di Lubiana.

» » » Monsig. Francesco Ušeničnik, della medesima diocesi.

» » » Monsig. Alessio Ušeničnik, della medesima diocesi.

6 luglio » Monsig. Romano Sitko, della diocesi di Tarnovia.

» » » Monsig. Romano Mazur, della medesima diocesi.

15 agosto » Monsig. Enrico Hyvernat, dell'archidiocesi di Baltimora.

17 » » Monsig. Giuseppe Lubelski, della diocesi di Tarnovia.

18 » » Monsig. Arturo Robert, dell'archidiocesi di Québec.

20 agosto » Monsig. Edgario Larochelle, della medesima archidiocesi.

14 settembre » Monsig. Enrico Rizzi, della diocesi di Lodi.

7 ottobre » Monsig. Leandro Fornari, della diocesi di Parma.

Prelati Domestici di Sua Santità:

17 marzo 1937. Monsig. Bronislao Piasecki, della diocesi di Kielce.

11 dicembre » Monsig. Antonio Bastoš, della diocesi di Brno.

24 gennaio 1938. Monsig. Tommaso Hudec, dell'archidiocesi di Olomouc.

5 febbraio » Monsig. Giovanni Brabec, della diocesi di Hradec Kralové.

» » » Monsig. Luigi Dudek, della medesima diocesi.

2 aprile » Monsig. Giovanni Pöstényi, della diocesi di Nitra.

13 giugno » Monsig. Guglielmo Pietro Breen, della diocesi di Pembroke.

13 giugno 1938. Monsig. Antimo Renaud, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Isaia Alessio French, della medesima diocesi.
14 » » Monsig. Giuseppe Volc, della diocesi di Lubiana.
30 » » Monsig. Giovanni Molnár, dell'Amministrazione Apostolica di Debrecen.
26 luglio » Monsig. Stanislao Pardo, della diocesi di Łomża.
29 » » Monsig. Giuseppe Némethy, dell'Amministrazione Apostolica di Debrecen.
» » » Monsig. Giovanni Mester, della diocesi di Csanád.
8 agosto » Monsig. Pietro Giovanni Broekx, della diocesi di Liegi.
18 » » Monsig. Alessandro Vachon, dell'archidiocesi di Québec.
26 » » Monsig. Remigio Negroni, della diocesi di Bergamo.
31 » » Monsig. Rocco Migliardi (Roma).
» » » Monsig. Tommaso Travers, della diocesi di Fort Wayne.
» » » Monsig. Dionigi L. Manahan, della medesima diocesi.
14 settembre » Monsig. Francesco Codazzi, della diocesi di Lodi.
» » » Monsig. Riccardo Micheli, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Pietro Panzetti, della medesima diocesi.
19 » » Monsig. Tommaso Pothacamury, dell'archidiocesi di Madras.
28 » » Monsig. Francesco Hyland, dell'archidiocesi di Filadelfia.
3 ottobre » Monsig. Francesco Erman, della diocesi di Metz.
10 » » Monsig. Alfredo Santorelli, della diocesi di Larino.
» » » Monsig. Leone Flipo, della diocesi di Lilla.
» » » Monsig. Fiorenzo Dewailly, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Carlo Delannoy, della medesima diocesi.
13 » » Monsig. Salvatore Pandolfi, della diocesi di Castellammare di Stabia.
18 » » Monsig. Francesco Gemelli, dell'archidiocesi di Milano.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

10 ottobre 1938. Al sig. Antonio Jurgens Hz (Olanda).

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

22 luglio 1937. Al sig. ing. Oscar Čermák, dell'archidiocesi di Praga.
30 aprile 1938. Al sig. Giorgio Denaint (Francia).
13 giugno » Al sig. Ambrogio O'Brien, della diocesi di Pembroke.
7 luglio » Al sig. avv. Benedetto Ferretti (Roma).
26 » » Al sig. cav. dott. rag. Clemente Morando, dell'archidiocesi di Torino.
28 settembre » Al sig. Armando Manuel de Ocampo, della diocesi di Versailles.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

26 luglio 1938. Al sig. dott. rag. Attilio Germano, dell'archidiocesi di Bari.
16 agosto » Al sig. Andrea Debray, dell'archidiocesi di Parigi.
» » » Al sig. Andrea Colin, della medesima archidiocesi.

La Placca dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

10 maggio 1938. Al sig. comm. Carlo Pölking, della diocesi di Alba Reale.

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

23 settembre 1937. Al sig. Francesco Zelburg, della diocesi di Secovia.
7 maggio 1938. Al sig. dott. Nicola Triggiani, dell'archidiocesi di Bari.
» » » Al sig. Giuseppe Lonigro, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. dott. Giovanni Boccassini, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. dott. Pasquale Barracano, della medesima archidiocesi.
7 luglio » Al sig. dott. Angelo Biagioni, della medesima archidiocesi.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

28 febbraio 1938. Al sig. dott. Giovanni Kaššovic, dell'Amministrazione Apostolica di Tirnavia.
7 maggio » Al sig. Francesco Mazzarelli, dell'archidiocesi di Bari.
26 luglio » Al sig. prof. Onofrio Bisceglia, della medesima archidiocesi.
18 agosto » Al sig. Giulio Cote, dell'archidiocesi di Québec.
» » » Al sig. Ludgero Faguy, della medesima archidiocesi.
8 ottobre » Al sig. Giuseppe Marini, dell'archidiocesi di Cagliari.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
MASSIMI Card. MASSIMO **LA NOSTRA FEDE. Le basi e la sintesi del domma cattolico.** In-12°, pp. 321 (Quinta edizione) .	9,50	10,50	12 —
MASSIMI Card. MASSIMO **LA NOSTRA LEGGE. Le basi e la sintesi della morale cattolica.** In-12°, pp. 320 . . . . . *Esposizione breve e chiara della dottrina cattolica per le persone colte.*	9,50	10,50	12 —
CODICIS IURIS CANONICI FONTES cura et studio Emi Iustiniani Card. Serédi editi. Volumen VIII. *Curia Romana* n. 5823-6464. In-8°, pp. XX-620	65 —	68 —	72 —
SACRAE ROMANAE ROTAE DECISIONES seu sententiae quae prodierunt **anno 1930,** cura eiusdem Sacri Tribunalis editae. Volumen XXII. In-8°, pagg. VIII-730	50 —	53 —	60 —
ORDO DIVINI OFFICII recitandi sacrique peragendi pro **Clero Saeculari Romano,** anno Domini **1939**	3,50	3,90	4,50
ORDO DIVINI OFFICII recitandi sacrique peragendi iuxta kalendarium **Universalis ecclesiae** pro anno Domini **1939**	2,50	2,80	3,25
LA PRATICA DELL'UMILTÀ - Opuscolo già pubblicato per cura dell'Emo Card. Pecci, Vescovo di Perugia indi Sommo Pontefice Leone XIII. 11ª edizione, 1939. In-32°, pp. 122, in rosso e nero	2,50	2,75	3 —
SPECULUM INCLUSORUM - Auctore Anonymo Anglico saeculi XIV. Studio e testo a cura di P. LIVARIO OLIGER O. F. M. 1938. In-8°, pp. XII-150 e 3 tavole	15 —	16 —	18 —
MARIANI CARD. DOMENICO. **LEZIONI CATECHISTICHE.** Tre volumi in-12°	20 —	22,50	30 —
VOL. I. - Spiegazione del Simbolo, pp. XVI-544.			
VOL. II. - Spiegazione dell'Orazione, del Decalogo, dei Precetti della Chiesa, delle Virtù e dei Vizi e delle Beatitudini, pp. IV-462.			
VOL. III - Spiegazione della Grazia e dei Sacramenti, pp. IV-474.			
RELAZIONE sull'insegnamento della Religione nelle Scuole Primarie. Foglio di cm. 50×35. Frontispizio; Prospetto-relazione; Norme per l'ispezione dell'insegnamento religioso nelle Scuole Primarie	0,50	0,50	—
Copie 50	22 —	22 —	—
Copie 100	40 —	40 —	—
GUIDA di insegnamento religioso per le scuole elementari, secondo i vari punti del Programma ministeriale, a cura della Commissione superiore ecclesiastica per la revisione dei testi di insegnamento religioso, pp. 32.	0,50	0,70	—
Catechismo della Dottrina Cristiana. Con copertina illustrata. . . .	1 —	1,30	1,60
Primi elementi della Dottrina Cristiana	0,30	0,40	0,50
Preghiere per il santo sacrificio della Messa con le **Formole da recitarsi in comune** . . . . . Una copia L. 0,20. Copie cento	15 —	16,50	18 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "**Acta Apostolicae Sedis**„
(*Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722*)

S. C. DE DISCIPLINA SACRAMENTORUM

INSTRUCTIO SERVANDA

A TRIBUNALIBUS DIOECESANIS IN PERTRACTANDIS CAUSIS

DE NULLITATE MATRIMONIORUM

edita die 15 augusti 1936, cum adnexis appendicibus quorundam documentorum necnon adiectis indice analytico-alphabetico tabulisque comparativis. In-8°, pp. 96.

Romae, L. 7 — In Italia, L. 8 — Apud exteros, L. 9 —

DECRETUM – Normae, Tit. I-XVI – Memorandum – Appendix I-III – Index analytico-alphabeticus – Canones Codicis I. C. cum articulis instructionis collati – Decisiones Commissionis Pontificiae ad Codicis Canones authentice interpretandos in articulis instructionis relatae – Responsio S. C. S. Officii in articulis instructionis relata.

MONITUM *Omnes – qui nostrum "Acta Apostolicae Sedis,, Commentarium officiale sunt pacti, quibus mense decembri 1938 nomina excidunt et denuo subnotandi voluntas est – ut quam primum subscribant rogantur, ne iisdem ullam missio pro anno 1939 fasciculorum, volumen XXXI complectentium, moram patiatur.*

In renovanda vero subnotatione ut alteram ex fasciculorum schedulis externis mittant, vel numeros designent nomini ipsi praepositos socii iterum rogantur.

Pro Italia L. 30 — Extra Italiam L. it. 50 —

Conto Corrente postale N. 1-16722 intestato: *Libreria Vaticana* **- Città del Vaticano**

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
REGULAE SERVANDAE in processibus super matrimonio rato et non consummato, cum appendice praecipuorum actorum formularum, quae utiliter et opportune adhibentur in his causis. — Edit o altera aucta — In-12°, ...	3 —	3,50	4 —
ENCHIRIDION CLERICORUM Documenta Ecclesiae Sacrorum Alumnis instituendis (Sacra Congregatio de Seminariis et Studiorum Universitatibus). Typis Polygl. Vaticanis, 1938. In-12°, pagg. LVIII-920 Elegante legatura in tela, titolo in oro e testa colorata	80 —	80 —	87 —
PROGETTI di nuovo ordinamento giudiziario e di Codice di Procedura Civile dello Stato della Città del Vaticano (luglio 1937). Pagg. XLVII-288. In-12°	15 —	16 —	17 —
WILPERT GIUSEPPE, **La Fede della Chiesa nascente secondo i monumenti dell'arte funeraria antica.** In-8°, VIII-328, con 156 figure nel testo (Pubblicazioni del Pont. Istituto di Archeologia Cristiana. Collezione «Amici delle Catacombe»)	35 —	36,50	40 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis,,
(Libreria Vaticana – Città del Vaticano — °/c postale N. 1-16722)